

Nr 197.

Av herr **Strömberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående tillverkning och beskattning av maltdrycker m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 131 med förslag till förordning angående tillverkning och beskattning av maltdrycker m. m. föreslås en höjning av maltskatten innebärande en högsta skatt av 75 öre för varje kilogram avverkat malt; dock att för varje bryggeri skatten för de första under tillverkningsåret avverkade 100,000 kilogram skall utgå med 67 öre för kilogram och för nästa 100,000 kilogram med 71 öre.

Föredragande departementschefen framhåller, att dessa skattegrunder äro väl avvägda, då det är av vikt att icke göra depressionen så stark att man därigenom uppmuntrar till övergång till maltdryckstillverkning i smärre bryggerier. Departementschefen har dock funnit, i överensstämmelse med kontrollstyrelsen, att de skattefria bryggerier, som hava därför lämpade inrättningar böra erhålla större möjlighet att få Kungl. Maj:ts tillstånd till rätt att övergå till skattepliktig tillverkning, än de med den för närvarande tillämpade praxis äga. De bryggerier, för vilka sådant tillstånd skulle kunna tänkas ifrågakomma äro, enligt departementschefens uttalande, de nu i gång varande svagdricksbryggerier, vilka äro så inrättade, att de kunna tillverka buteljerad dricka. Närmare förutsättningar för en dylik övergång äro i samband härmed i propositionen angivna.

Det torde icke kunna bestridas, att i många fall en sådan övergång från skattefri till skattepliktig tillverkning skulle vara ur det allmännas synpunkt önskvärd. Den ringa konkurrens och den mycket starka sammanslutning som existerar mellan befintliga skattepliktiga bryggerier har haft till följd en prispolitik, som mångenstädes i vårt land uppvisat rent orimliga förhållanden. Syftet, att i den mån detta utan olägenhet kan ske, underlätta övergången till skattepliktig tillverkning för de därtill rustade svagdricksbryggerierna, synes därför vara värt allt beaktande.

Det är under sådana förhållanden icke tillfyllest, att vissa nu befintliga formella hinder avlägsnas. Av större betydelse synes vara,

att inga oöverstigliga hinder av ekonomisk natur uppställas från statsmakternas sida. Detta torde emellertid bli fallet om de skattegrunder införas, som här av Kungl. Maj:t föreslagits. Även med den föreslagna lägsta skattesatsen av 67 öre torde allt för stora svårigheter möta för en sålunda ifrågasatt övergång.

Det är likaledes mycket ovisst huruvida icke den föreslagna höjningen av maltskatten kommer att bli allt för betungande för de mindre skattepliktiga bryggerierna. För närvarande finnes här i landet 72 stycken skattepliktiga bryggerier vars tillverkning var för sig understiger 50,000 kilogram avverkad malt för år. Genomsnittssumman av tillverkning uppgår för dessa till cirka 30,000 kilogram för år.

Det synes därför undertecknad ganska rättvist och rimligt att degressionen omläggas så att dessa mindre bryggerier — liksom också sådana vilka lämpligen böra ifrågakomma till övergång från skattefri tillverkning — komma i åtnjutande av någon större lindring i beskattningen än vad som i propositionen föreslås.

På vilket sätt detta lämpligast bör ske, utan att syftet med propositionen äventyras, är givetvis svårt att här angiva. För att emellertid bereda utskottet tillfälle att pröva olika vägar härför vill undertecknad föreslå, att degressionen fortsättes till en fjärde klass för de första under tillverkningsåret avverkade 50,000 kilogram och att skatten för denna fastställs till 50 öre för kilogram.

Jag hemställer sålunda, att 24 § i Kungl. Maj:ts förslag till förordning angående tillverkning och beskattning av maltdrycker måtte erhålla följande lydelse:

För malt, som i skattepliktigt bryggeri användes vid tillverkning av maltdryck, skall erläggas skatt med sjuttiofem öre för varje kilogram, dock att för varje bryggeri skatten för de första under tillverkningsåret avverkade femtiotusen kilogrammen malt utgår med femtio öre för kilogram, för de nästa femtiotusen kilogrammen med sextiosju öre för kilogram och för de nästa etthundratusen kilogrammen med sjuttioett öre för kilogram.

I intet fall — — — äga rum.

Stockholm den 7 april 1923.

Gustaf Strömberg.